

מזונות לתענו

הכבוד

אלגנטים, לבושים בטוב טעם, אמרתי לאשתי: את רואה, ככה צריך להיראות עורך-דין מצליח!" פרוסט לא המשיך זמן רב לעבוד עם עו"ד הגלר, הוא פתח מישרד עצמאי. בתחילת הדרך עוד המשיך לעסוק במישפטים פליליים, אבל לאט לאט עבר לשטח היוקרתי יותר והמכיל ניס יותר של עסקים ומקרקעין. אחד

אביה, ושם הכירו השניים ונשארו ידידים טובים. כהלוחיתו, הניחה עורכת-הדין קפלן זר-פרחים על קברו והוילה דרמעה. בעוד הקאריירה המיקצועית שלו פרחת לא יכול היה אדם לשכוח את דליה. שנים רבות חיפש אשה שתש-תווה לה ולא מצא. לפני 14 שנה הכיר את יהודית. בלונדית תמירה, גרושה

עורכת-דין מינה גרינהרץ. בעלה היה מכה אותה

המישפטים המפורסמים האחרונים, בהם הופיע בפלילים, היה מישפטו של שלמה לביעמי, האנס המנומס. לביעמי נהג לאנוס צעירות שעברו ליד תחנת-הרכבת בצפון תל-אביב, על מצע קרטונים שהכין מראש. משך תקופה ארוכה עשה את מעשיו ולא נתפס. הוא הטיל את חיתתו על תל-אביב זמן רב והצליח להתחמק מידי המישפטה. כאשר נתפס לבסוף היה נגדו חומר רב ועדויות מזועזעות של קורבנותיו.

פרוסט, כעורך-דין מנוסה, החליט שאסור לשופטים לשמוע אף אחד מהקורבנות, מכיוון שהדבר יביא עונש חמור מאוד על הנאשם. לפיכך, אחרי דיונים ממושכים, הצליח להגיע עם התובע, עוזי שטרט, לעסקת-סיוע, בה הורה הנאשם ברוב האישומים. למרות ההוראה באשמה, נידון לביעמי לאחד העונשים החמורים ביותר במדינה. הוא נידון ל-28 שנות מאסר בפועל. בית-המישפט העליון הקל מעט בדינו.

מאז, לפני עשר שנים, המעיט פרוסט להופיע בבתי-המישפט. הוא עסק בעיקר בניסוח חושים וייצוג אנשי-עסקים. לפני שנתיים ייצג באופן חריג

אילנה אלון (המשך בעמוד 40)

ועבירות אחרות בענייני כספים. אדם פרוסט היה יליד פולין, ילד-שואה. הוא עלה לארץ עם הוריו וסיים כאן את לימודי התיכון ולימודי המישפטים. כמעט מעולם לא הזכיר את ילדותו בפולין הכבושה בידי הנאצים. ממורשת הגלות נותרו לו מבטא פולני קל וצורה חיצונית של יהודי גלותי. כבר בשנות ה-20 לחייו נראה כאיש בגיל-העמידה. מקרית, ממושקף ובעל מבנה-גוף מרובע. אבל שיכלו החריף, חוש-ההומור שלו והג'נטלמניות הטבועה בו היקנו לו הרבה חברים.

האצולה הפולנית

הוא התחיל את רכבו כחיים כעורך-דין צעיר ומצליח, בעל שם של עילוי במישפטים. באמצע שנות ה-20 לחייו התחתן עם דליה קנת, בתו של מי שהיה אז נשיא בית-המישפט

ציון צפורה העולם הזה

עורך-הדין אדם פרוסט התאבד. נראה כי העדיף את המוות על פני תוצאות ההסתבכות, שנגרמה על-ידי פרשת זיופים וגניבות של עורכת-דין שהיתה בתי-פוחיו

בעיתונות, אמרו המנחשים כי התאבד בגלל מחלה ממארת. אחרים מיהרו לקשר את ההתאבדות עם פרשת עורכת-הדין מינה גרינהרץ, שעבדה במישרדו והסתבכה בעניינים פליליים. אמרו שהיא סיבכה אותו בענייני כספים ובחובות, שמהם לא יצא. "הכבוד הפולני שלו הרג אותו", אמרו המנחשים, "הוא לא היה בנוי לעמוד בפני פשיטת-רגל".

מייד אחרי ההלוויה החלו השמועות לתפוס תאוצה. חברים קרובים התחילו להתלונן שהם מרגישים הרגשת בגידה. "הוא דיבר כאיש המוסר העליון ונראה מה הוא עשה", אמרו, כאילו נשפט והורשע. דיברו על כספים בסכומים גדולים שלווח מחברים זמן קצר לפני מותו, ולחשו על זיופים

אדם פרוסט העדיף למות מאשר לסבול מפגיעה בכבודו. אבל, בדיעבד, מסתבר כי קורבנו היה לשווא. כל הסיפורים והרינונים, שכדי למנוע אותם נתן את חייו, יוצאים כעת לאור מבלי שיהיה מי שיאמר מילה לטובתו. הסניגור המפורסם מת ואיש אינו מגן עליו בפני המשמיצים. אני מודה שאינני יכולה להיות אובייקטיבית כאשר אני כותבת על אדם פרוסט. הכרתי אותו יותר מ-20 שנה. כיבדתי אותו והערכתני מאוד את מוחו החריף ולשונו השנונה והבהירה. בעיני היה תמיד ג'נטלמן בעל כבוד של קצין פולני. כאשר התחילה בשבוע שעבר להתרוצץ בבתי-המישפט השמועה על מותו, עוד לפני שהרבר פרוסט

אבי ולמנו העולם הזה

הלוויית פרוסט: אביו החורג, אמו ואשתו. כך עורך-דין מכובד צריך להיראותו